

[Gade]

det med hensyn til, at markedsudvalget skulle styrkes, at vi måske skulle indkalde til konferencer og sådan noget, det er mit parti helt positivt over for. Det erstatter bare ikke dette her. Jeg vil meget gerne arbejde videre med de tanker i markedsudvalget. De er helt på linje med, hvad vi har kæmpet for og arbejdet for igennem mange år.

(Kort bemærkning).

Ivar Nørgaard (S):

Jeg vil da nødig have påduttet en angst, jeg ikke besidder, hr. Gade. Jeg har ikke sagt, at jeg var bange for, hvilke virkninger det kunne have i udlandet. Jeg vil gerne understrege endnu en gang, at det er ikke min begrundelse for ikke at nedsætte en kommission. Jeg er fuldstændig på det rene med, at folk i udlandet godt kender forholdene i Danmark og ved, hvordan stillingen er. Det ville de også vide, selv om der blev nedsat en kommission. Jeg vil endda tro, at de måske ville være blevet beroligede, hvis man begravede debatten i en kommission, så det tror jeg ikke på. Jeg siger bare, at det er spild af ressourcer, og det mener jeg stadig væk. Jeg er ikke det mindste bange, og jeg vil gerne igen erklære, at jeg er dødsikker på, at der er en økonomisk fordel for Danmark ved at være medlem.

Noget af det, hr. Gade er inde på, er spørgsmålet, om vi kan miste den fordel. Ja, det er jo netop spørgsmålet om, hvordan EF skal udvikle sig i fremtiden, og det er ikke noget, en kommission overhovedet har nogen som helst mulighed for at vurdere eller tage stilling til. Det er noget, markedsudvalget løbende må tage stilling til, når de vil komme med ændringer i EF om landbrugspolitik m.v., om budgetdisciplin og alt det. Vi tager løbende stilling til disse problemer, og vi bør ikke lade en kommission tage sig af det. Det ville bare være at fralægge sig ansvaret.

Jeg har en lille mistanke om, at de radikale ikke rigtig selv har turdet nedsætte det samme udvalg, som socialdemokratiet har nedsat, for at få den interne dialog hos de radikale. Men det vil vi ellers anbefale. Det kan man godt, for de radikale har jo både tilhængere og modstandere, ligesom socialdemokratiet har det. I SF vil der ikke kunne blive nogen dialog ud af det, for I har jo ingen tilhængere.

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Nu synes jeg, at hr. Ivar Nørgaard er trættekær. Vi har i det radikale venstre fuldstændig det samme problem som i socialdemokratiet, nemlig at der er delte meninger, og vi fører til stadighed en dialog. Vi er for vores vedkommende ikke sådan indstillet, at dette her skulle være et udvalg til at begrave vores problemer i. Det er faktisk det folkelige fundament bag vores markedspolitik, det drejer sig om, og ikke vores interne problemer. Dem klarer vi selv.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Jeg vil godt sige til hr. Ivar Nørgaard, at det er rigtigt, at der ikke er EF-tilhængere i SF. Men det betyder da ikke, at vi ikke diskuterer EF-politikken, hvad hr. Ivar Nørgaard vil være bekendt med, hvis han læser i dagspressen, og også diskuterer ting, som hr. Ivar Nørgaard sikkert også er interesseret i bliver diskuteret. Jeg synes i det hele taget, at den argumentation, at det er noget, partierne skal gøre, den går ikke. Det, der er muligheden ved en kommissionsundersøgelse og med en række delrapporter, er ikke at begrave modsætningerne – det er, som om der er nogle, der tror, at det er det, det handler om. Men det er at få et bedre grundlag for at kunne tage bredt og folkeligt stilling i nogle situationer som f.eks. dem, der kommer dumpende ned nu her, hvor udkastet til Spaak II-rapporten foreligger, disse store afgørelser, som ligger for nu.

Man kan sige, at det havde været godt, om vi havde fået sådan en kommission i 1977, da en socialdemokratisk minister ville have lavet den, men det betyder vel ikke, at det er helt håbløst at gøre det nu. Der bliver vel også en diskussion om 2 år, hvor et kommissionsgrundlag kunne være med til at danne grundlag for en god debat; ikke for at mindske modsætninger, men måske for at skabe nogle andre modsætninger og muligvis se, at der er nogle andre modsætninger i EF-politikken i en række tilfælde end dem, vi plejer at se. Det var det, jeg lagde op til også i mit første indlæg.

I diskussionen om en union ser jeg i dag den anden modsætning, et andet også politisk